

C08h 17/08

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 11308.

Kl. 80 b 25.

Emil Hyra
(Langenwang pod Mürrzuschlag, Austrija).

Sposób wytwarzania spoiwa do szutru w celu układania jezdni, podłóg i chodników.

Zgłoszono 21 września 1927 r.

Udzielono 22 listopada 1929 r.

Pierwszeństwo: 22 września 1926 r. dla zastrz. I (Austrija).

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest sposób wytwarzania spoiwa w celu układania jezdni, podłóg i chodników. Przy używaniu takich spoiw, jak np. smoły kamienno-węglowej, paku kamienno-węglowego, mazi naftowej i płynnych lub półpłynnych mazutów lub pewnych asfaltów, podłoga jest zbyt czuła na zmianę temperatur z powodu niezwiązanych olejów, zawartych w tych materiałach. Przy domieszcze do spoiwa torfu, jezdnia pozostaje twarda także przy wielkim działaniu ciepła, prawdopodobnie z powodu pochłonięcia przez włókna torfu

olejów tak, że materiał jezdni zawiera wolny olej tylko w ilości niepowodującej jego kruchości. Jeżeli czasem olej wyparuje, torf oddaje pochłonięty przedtem olej, wobec czego jakość jezdni nie zmienia się.

Jezdnia lub podłoga, wykonane sposobem według wynalazku niniejszego, są w wysokim stopniu nieczułe na ciepło i bardzo tanie, z powodu wielkiej taniości używanych materiałów. Woda i środki dezynfekcyjne nie szkodzą podłodze, a oprócz tego podłoga daje się łatwo czyścić i jest o wiele elastyczniejsza, niż

podłoga z brukowca, płyt ze sztucznego kamienia i tym podobnych materiałów. Podłoga taką nadaje się więc do szpitali, szkół i podobnych zakładów, jak również do ścieżek ogrodowych. Ponieważ opiera się ona przy dobrym przygotowaniu wielkim nawet nateżeniom, można ją też stosować do brukowania ulic.

Przy wykonywaniu jezdni lub podłogi miesza się spoiwo, zawierające domieszkę torfu, z minerałami lub kamieniami w postaci piasku, najkorzystniej z piaskiem wapniowym. Do mieszaniny można też dodawać ozokeryt lub żywice. Otrzymaną mieszaninę podgrzewa się i nakłada na podłódze i walcuje lub ubija. Zamiast tego można również mieszaninę niepodgrzaną nałożyć na podłogę, a następnie na gorąco walcować lub ubijać.

Najkorzystniej nadaje się mieszanina, posiadająca 100 części wagowych paku ze smoły kamienno-węglowej.

75 części wagowych smoły kamienno-węglowej,
20 części wagowych torfu,
8 " " ozokerytu,
317 " " piasku wapniowego.

Przy brukowaniu ulic miesza się tę mieszaninę z szutrem i rozwałcowywuje lub ubija.

Można jednak też nałożyć na ulicę kilka warstw szutru i spoiwa naprzemian i walcować je lub ubijać na gorąco.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wytwarzania spoiwa do szutru w celu nakładania jezdni, podłóg i chodników, znamieny tem, że do spoiwa zawierającego niezwiązane oleje dodaje się torf.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że do 100 części wagowych paku ze smoły kamienno-węglowej dodaje się

75 części wagowych smoły kamienno-węglowej,
20 części wagowych torfu,
8 " " ozokerytu,
317 " " piasku wapniowego.

Emil Hyra.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.